

**Klöckner-Werke AG og Hoesch AG
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og
Stålfællesskab**

Forenede sager 17 og 20/61

Processprog: Tysk

Angående:

Annulation

1. af den beslutning af 14. juni 1961 fra Den Høje Myndighed, som blev tilstillet sagsøgeren Klöckner-Werke AG den 30. juni 1961 (sag 17/61),
 2. af den beslutning af 5. juli 1961 fra Den Høje Myndighed, som blev tilstillet sagsøgeren Hoesch AG den 25. juli 1961 (sag 20/61),
- om afslag på anmodningen om fritagelse fra skrotafgiftspligten.

Domskonklusion:

Påstandene i de forenede sager 17 og 20/61 forkastes, da de findes at savne fornødent grundlag.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

S a m m e n d r a g

1. *Felles finansielle ordninger — indførelse og funktion — ledende grundsetninger*
(EKSF-traktaten, artikel 53)
2. *Felles finansielle ordninger — kriterier for anvendelsen i det økonomiske liv*
(EKSF-traktaten, artikel 53)
3. *Felles finansielle ordninger — virksomhed — begreb*
(EKSF-traktaten, artikel 80)
4. *Virksomheder — enheden i den økonomiske virksomhed — selvstændig status som juridisk person — virksomhedsgrupper — moderselskab og datterselskaber — manglende retlig enhed*
(EKSF-traktaten, artikel 80)

5. *Fælles finansielle ordninger — skrotudligning — afgift — køb af skrot — vid fortolkning af dette kriterium — udelukkelse af virkningerne af et ejendomsforbehold*
(EKSF-traktaten, artikel 53)
 6. *Forskelsbehandling — begreb*
(EKSF-traktaten, artiklerne 3 b og 4 b)
-
1. Den Høje Myndighed er ved planlægningen af de finansielle ordninger, som den opretter for at sikre ligevægten på markedet, forpligtet til at tage hensyn til de faktiske økonomiske forhold, som disse ordninger skal anvendes på, således at de tilstræbte mål kan opnås på de gunstigste betingelser for og under de mindst mulige ofre fra de pågældende virksomheder. Denne retfærdighedsgrundsætning skal dog forenes med retssikkerhedsgrundsætningen. Begge grundsætninger må afstemmes således efter hinanden, at der kræves de mindst mulige ofre af de personer, der henhører under Fællesskabets højhedsmagt.
 2. På grund af det økonomiske livs mangeartheth og skiftende karakter er det med henblik på indretningen og funktionen af en tilsikring af ligevægten på det fælles marked, indført finansiell ordning nødvendigt at anvende klare og objektive kriterier, der kan anvendes på en hel række tilfælde, der fremviser bestemte fælles grundtræk. Herved er det ikke muligt at tage hensyn til samtlige de forskelle, der strukturelt kan bestå mellem de økonomiske enheder, der er undergivet Den Høje Myndighed, da denne myndigheds virksomhed ellers ville blive forhindret og miste sin effektivitet.
 3. Ved en virksomhed må forstås en sammenfatning af en række personelle, materielle og immaterielle faktorer til en enhed, der er et selvstændigt retssubjekt, og med hvilket der varigt forfølges et bestemt økonomisk formål.
 4. Stiftelsen af et nyt retssubjekt inden for det økonomiske liv fører altid til en selvstændig virksomheds opståen; af enheden af visse økonomiske aktiviteter følger der herefter ikke nogen enhed i retlig forstand, hvis retsvirkningerne af disse aktiviteter må henføres til forskellige retssubjekter. Denne grundsætning gælder også i tilfælde af en koncern, der ledes af et moderselskab og i vidt omfang har en integreret produktion, og hvor det er koncernens og ikke de enkelte datterselskabers produktion, der tæller, idet koncernens virksomhed i retlig henseende udspiller sig mellem retssubjekter, som retligt deltager i den økonomiske samhandel.
 5. Inden for rammerne af skrotudligningsordningen skal begrebet »køb« som kriterium for fastsættelse af afgiften forstås i vidt forstand. Der foreligger køb ved enhver overførsel fra en udenforstående til en skrotforbrugende virksomhed af skrot, der sker mod fastsættelse af en pris. En sådan overførsel foreligger også i tilfælde af et ejendomsforbehold, som vedrører senere indvundet skrot.
 6. Den Høje Myndighed kan kun kritiseres for forskelsbehandling, hvis den behandler sammenlignelige tilfælde på forskellig måde og derved har stillet nogle berørte dårligere end andre, uden at denne forskel i behandlingen retfærdiggjordes ved foreliggende objektive forskelle af en vis vægt.